

BALTARUSIŲ TAUTOSAKA IŠ VILNIAUS IVANO LUCKEVIČIAUS GUDŲ MUZIEJAUS LIETUVIŲ TAUTOSAKOS RANKRAŠTYNE

Kolkasė radkū	Sygnatura zboru	M/HR 14 B.
Kadencyja	Miesca zapisu	V. Padsudicia
Kolkasė skladon	Spiavañ (hraa)	J. Daimiancinas
Ambitus	Vlek	h. Profesija
Kolkasė taktas	Data zapisu	2/2 1911
Rod piešni	Zapisañ	J. Hymenić

hij do-vañ do-vañ, da-vañ... mi. hij va-va va-va

da-vañ... mi.

Baltarusių dainų muzikinio katalogo kortelė
LTR 2646(247)

1990-uosius metus, prasidėjęs vadinamajam sovietinio režimo atšilimui. Realūs žingsniai šia linkme pradėti žengti tik po 2000-ųjų*. Baltarusių iniciatyva įkurta muziejaus atkūrimo mokslinė taryba, nubrėžtos atkūrimo gairės: virtualaus buvusių muziejaus eksponatų katalogo sukūrimas, naujos ekspozicijos kaupimas, bendradarbiavimas su mokslo centrais, edukacinėmis ir visuomeninėmis įstaigomis, žiniasklaida. Šiandien muziejus oficialiai atkurtas, turi būstinę Vilniuje, tačiau nusibrėžtų tikslų, matyt, dar turės nelengvai siekti.

1960 metais, tvarkant tuometinio Lietuvių kalbos ir literatūros instituto tautosakos archyvą, buvo rastas baltarusių dainų muzikinis katalogas – 906 kortelės. Jau tada buvo spėjama, kad ši medžiaga susijusi su Ivano Luckevičiaus gudų muziejumi. Katalogas tapo LTR 2464 rinkiniu. Kortelėse iš muziejuje buvusių rinkinių nurašytos melodijos (deja, tekstų tėra

Šįmet sukanka 125-eri metai, kai Šiaurliuose gimė žymus baltarusių archeologas, etnografas ir visuomenės veikėjas Ivanas Luckevičius (1881–1919), kurio asmeninės kolekcijos pagrindu 1921 metais buvo įkurtas Vilniaus Ivano Luckevičiaus gudų muziejus.

Muziejus garsėjo savo kolekcijomis ir buvo svarbus baltarusių kultūros centras. 1941 metų inventorizacijos duomenimis, jame buvo saugoma 13 450 archeologijos, sfragistikos, numizmatikos ir kitokių eksponatų, liaudies meno dirbinių, buities rąkandų, aprangos, muzikos instrumentų, tapybos darbų, rankraštinų knygų, senovinių leidinių, čia buvusi daugiau kaip 14 000 tomų biblioteka. Baigiantis karui, 1944 metais, muziejus buvo likviduotas, jo turtai išbarsyti po įvairias Lietuvos ir Baltarusijos įstaigas, o istorija ir likimas tapo uždrausta tema. Atsidavę muziejaus darbuotojai Baltarusijoje buvo represuoti. Muziejaus turtų likimu ir jo atkūrimo galimybėmis susidomėta apie

* Žr. <http://www.vitryssland.nu/museumvi.html>
<http://www.vilnia.com/museum/default.asp?newsId=18>

pirmasis posmas – po melodijomis) ir tam tikrose grafose nurodomi duomenys apie jas: muzikinės kadencijos tipas, skiemenų skaičius eilutėje, ambitus, taktų skaičius, dainos paskirtis, archyvo signatūra, užrašymo vieta, pateikėjo vardas ir pavardė, amžius, profesija, užrašymo data ir užrašytojas. Melodijos transponuotos taip, kad baigtųsi g¹. Tai nepaprastai turtinga ir išpūdinga liaudies dainų melodijų kolekcija – tiek dėl dainų žanrų, užrašymo laikotarpio (1817–1943 m.), užrašytojų ir pateikėjų gausos (nors daugiausia dainų užrašė A. Hrynievič, E. Romanovas ir S. Rak-Michajlouskis), tiek dėl geografinių vietovių įvairovės (užrašinėta Latvijos, Smolensko baltarusių gyvenamose vietose ir visoje Baltarusijoje). Stebina puiki melodijų užrašymo kokybė. Iš daugybės užrašytų dainų išsiskiria keletas, matyt, ypač gerų pateikėjų atlikti kūriniai: Marjos Dziemiančonak iš Podsadzios kaimo vestuvių dainų ciklas ir kitos dainos (užrašė A. Hrynievič 1911 m.), 36 metų A. Pilipienko iš Zaulkovo kaimo, Dysnos valsčiaus dainuojamos šokių ir dainų melodijos (užrašinėjo E. Romanovas 1909–1910 m.), Višnieuskos iš Skudučių (*Skuduci*) kaimo dainos.

2006 metais Lietuvos literatūros ir tautosakos instituto Lietuvos tautosakos rankraštyne vėl rastas šūsnis muziejui priklausiusių dokumentų ir kitos medžiagos, tarp kurios buvo dar 100 muzikinio katalogo kortelių, papildžiusių LTR 2464 rinkinį. Kita medžiaga tapo LTR 7579 rinkiniu, jį sudaro:

1) įvairūs tautosakos rinkinėliai – Vilniaus baltarusių gimnazijos mokinių, žymių ir nežinomų tautosakos rinkėjų, anoniminiai, vien tik tekstai ir dainos su užrašytomis melodijomis (yra ir keletas instrumentinės muzikos pavyzdžių, pasakojimų apie papročius), rinkinių juodraščiai, pavieniai lapeliai su tautosakos kūriniais. Dalis rinkinėlių tvarkyti – turi inventorinį ir kūrinio numerius, suskirstyti į aplankėlius pagal valsčius (pavietus);

2) atsakymai į anketos klausimus apie laidotuvių ir kalendorinių atminų (*dziady*) papročius;

3) kalbos faktų rinkiniai – gyvenviečių pavadinimai, užrašyti iš žmonių lūpų ir palyginti su oficialiaisiais, žmonių pavardės, vardai, šunų, karvių vardai, geografinių objektų pavadinimai;

4) T. Šeligouskio sudaryto baltarusių dainų archyvo katalogo fragmentas – vienas aplankas, abėcėlinio tekstų katalogo A ir C raidės (galbūt tai nuorašas ar labai tvarkingas juodraštis, nes rašyta pieštuku) ir melodijų katalogo, kurio kortelės taip pat atsidūrė mūsų archyve, suvestinė (tai irgi gali būti pieštuku rašytas juodraštis)*;

5) rašomąja mašinėle rašytos suvestinės, kiek kokios paskirties dainų užrašyta vakarų Baltarusijos valsčiuose (pavietuose), bendras valsčiuose užrašytų dainų skaičius, dainų pavadinimų suvestinė pagal valsčius;

6) Vilniaus radijuje 1938 metais vaidinto spektaklio „Marulės vestuvės“ scenarijus, kurio viršelyje yra prierašas: „Iš Vilniaus baltarusių muziejaus rinkinių“. Galbūt tai nuorašas, po kuriuo parašyta: „Baltarusiško teksto redaktorius Vladas Drėma, 1942 metai, Vilnius“;

7) negirdėtų autorių – A. Turankou ir M. Nikalajevič – dviejų dalių saloninių kompozicijų balsui su fortepijono pritarimu rinkinys. Įdomu, jog pirmoji rinkinio dalis – liaudies dainų harmonizacijos, o pačios dainos užrašytos labai kruopščiai, nurodant ir dainos paskirtį, užrašymo vietą, metus, dainininkų pavardes. Matyt, rinkinėliu norėta paskatinti jaunimą užrašinėti arba dainuoti liaudies dainas, o harmonizacija turėjusi jas „suaktualinti“, nes ši rinkinėlio dalis skirta mokyklų jaunuomenei. Antroji dalis – tai dainos, sukurtos pagal baltarusių poetų eiles;

* Yra žinoma, jog T. Šeligouskio sudarytas baltarusių dainų katalogas saugomas Baltarusijos mokslų akademijos bibliotekos retų knygų ir rankraščių skyriaus 8-ajame fonde.

8) įvairūs užrašai, suvestinės, juodraščiai, pastabos, greičiausiai Vilniaus baltarusių gimnazijos mokinių referatai, konspektai.

Iš visos Lietuvių literatūros ir tautosakos institute esančios Ivano Luckevičiaus gūdų muziejaus medžiagos (tiek iš muzikinio katalogo kortelių, tiek iš tautosakos rinkinių) publikacijai atrinktos kuo įvairesnės paskirties, skirtingu laiku užrašytos dainos, keli dainuojami šokiai ir žaidimai. Tarp jų yra nemažai paplitusių ir vakarų Baltarusijoje, ir pietryčių Lietuvoje.

Melodijos bemaž neredaguotos, ištaisyta tik keletas užrašymo klaidų.

Aušra Žičkienė

1.

LTR 2464(886). Miesca zapisu – s Švienciauščyny. Špiavaū (hraū) – J. Muraško. Rod piešni – dziačyja (Jaščur).

Lietuvoje (Dzūkijoje ir rytų Aukštaitijoje) žaidimas *Jaščeras* buvo žaidžiamas advento-Kalėdų laikotarpiu*.

2.

LTR 2464(909). Miesca zapisu – z Valožauščyny. Špiavaū (hraū) – A. Paulikoūski. Rod piešni – hulnia (Javar). Zapisau – A. Hrynievič.

Žaidimas *Jievaras* buvo žaidžiamas ir pietryčių Lietuvoje (per adventą), tačiau dainuojama kitaip.

* Visi lietuviški paaiškinimai yra parengęjos.

3.

Oj. u po - - - li zy - la, ka - py - ta - mi
zbi - la. pad bie - la - ju bia - roz - ka - ju
žau - nie - ry - - - - ka u - bi - li.

LTR 2464(770). Miesca zapisu – pav. Mozyr. Data zapisu – 1849–1855. Zapisau – R. Ziemkivič (z štabuha Z. Horvatt).

4.

Ma - mu - lič - ka ma - ja rad - na - ja,
zia - ziu - lič - ka ma - ja še - ra - ja,
a ku dy ž ty ad - li - ta - ješ,
a mnie knia - ziu pa - ki - da - ješ?

LTR 2464(48). Miesca zapisu – v. Traščianki. Špiavaū (hraū) – P. Cicianiova. Zapisau – A. Hrynivič. Tai laidotuvių rauda, duktė rauda motinos.

5.

Čto u po - li ra - na hu - ka - je, zia - le - ny ja - var, du - bro - va?

LTR 2464(260). Špiavaū (hraū) – A. Smolič. Rod piešni – vialikodnaja. Zapisau – A. Hrynivič. Melodija buvo gerai žinoma ir Lietuvos lalautojams.

6.

Dovolno chutko

Oj, ū lu-zie, ū lu-zie kra - sna ka - li - na, svia-tyj vie - čer.

LTR 2464(912). Miesca zapisu – pav. Homiel. Data zapisu – 1881. Rod pieśni – valačobnyja. Zapisaŭ – Z. Radčenko.

7.

Tempo polki

Ach ty ru - dyj cho - dy siu - dy, a ty čer - nuj sto - i tam!

A ja z ru - dym raz - bia - ru - sia, a k čor - no - mu pry - du sam!

LTR 2464(672). Miesca zapisu – v. Zaułkov (pav. Dzisna). Špiavaŭ (hraŭ) – A. Pilipienko. Viek – 36 h. Data zapisu – 1909–1910. Rod pieśni – taniec (Trasucha). Zapisaŭ – E. Romanov.

8.

$\text{♩} = 104$

A Mi - ki - ta ży - to no - sić, Mi - ki - ci - cha dzia - zu mie - sić!

Mi - ki - ta! Mi - ki - ta! Kli - nom šu - ba so - šy - ta!

LTR 2464(673). Miesca zapisu – v. Zaułkov (pav. Dzisna). Špiavaŭ (hraŭ) – A. Pilipienko. Viek – 36 h. Data zapisu – 1909–1910. Rod pieśni – Kadryl. Zapisaŭ – E. Romanov.

9.

Pryš - la kar - ta da dva - ra, da dva - ra, što re - kru - toŭ brać pa -

ra, što re - kru - toŭ brać pa - ra.

LTR 2464(913). Miesca zapisu – s pad Niešviža. Špiavaŭ (hraŭ) – K. Andruk. Profesija – akonom. Data zapisu – 1911. Zapisaŭ – S. Kan'ski.

Tai rekrutų daina, žinoma ir Lietuvoje.

10.

Za le - sam. le - sam so - nej - ka sy - cho - dzič,
 oj. ra - na, ra - na so - nej - ka sy - cho - dzič.

LTR 2464(911). Miesca zapisu – Putanava (Latvija). Špiavaū (hraū) – A. Vasilenko. Data zapi - su – 1933. Rod piešni – viasielle. Zapisau – S. K. Kaziek.

Šia melodija pietryčių Lietuvoje buvo dainuojamos rugiapjūtės pabaigtuvių dainos.

11.

Vy hoš - ci - ki, vy lu - by - je,
 pro - sim vas. Vy hoš - ci - ki.
 vy lu - by - je, pro - sim vas.

LTR 2464(23). Miesca zapisu – v. Padsadzdia. Špiavaū (hraū) – M. Dziemiančonak. Data zapi - su – 1911. Rod piešni – viasielle. Zapisau – A. Hrynievič.

Tai tipiška rytų aukštaičių ir vakarų baltarusių vestuvinė melodija.

12.

Siarednia

I - hraū ja na dud - cy, tu - lu - lu,
 sie - dziu - čy u bud - cy, tu - lu - lu.
 tu - lu. tu - lu, tu - lu - lu, tu - lu - lu.

LTR 2464(240). Miesca zapisu – Ašmiana. Špiavaū (hraū) – P. Ciechanovič. Profesija – lirknik. Rod piešni – dziciačyja. Zapisau – A. Hrynievič.

13.

192

Dzie - voč - ki, pro le - soč - ku, nie
 jdzi - cie vo - re - šai - ku, a - bo vy za - blu - dzi - cie, o
 re - ški po - lu - - - bi - cie.

LTR 2464(695). Miesca zapisu – v. Zauļkov (pav. Dzisna). Špiavaū (hraū) – A. Pilipienko. Viek – 36 h. Data zapisu – 1909–1910. Rod piešni – Ciareška. Zapisau – E. Romanov.

Tai labai populiarus niekur daugiau nežinomas šiaurės vakarų baltarusių Kalėdų žaidimas.

14.

A vyj - du ja za va - ro - ty, tra - va zia - lo - na,
 tu - dy hla - nu, siu - dy hla - nu - cu - ža sta - ra - na.

LTR 2464(89). Miesca zapisu – v. Skuduci. Špiavaū (hraū) – Višnieuska. Rod piešni – chrežbiny. Zapisau – A. Hrynievič.

Melodija paplitusi ir rytų Aukštaitijoje su vestuvių (grįžtuvių), šeimos dainų tekstais.

15.

Nia kur, mia viej, mia - cie - li - ca, ka - la - da, ka - la - da.

LTR 2464(279). Miesca zapisu – v. Žukoūka. Špiavaū (hraū) – staryje žančyny. Rod piešni – ka - ladnaja. Zapisau – A. Hrynievič.

16.

$\text{♩} = 66$ Nie skora

Te - kla reč - ka praz mia - steč - ka z viš - nio - va - ho sa - du.

LTR 2464(765). Miesca zapisu – pav. Dzisna. Špiavaū (hraū) – A. Pilipienko. Viek – 36 h. Data zapisu – 1909–1910. Rod piešni – tałočnaja. Zapisau – E. Romanov.

17.

Dy zja - - - je po - le zja - je -

dzie naš pan pa - jež - dža - je.

LTR 2464(257). Miesca zapisu – v. Karpiloūka. Rod piešni – žniūnaja. Zapisau – A. Hrynievič.

18.

Bo - ža naš! Pia - tro - va noč - ka

nie - via - lič - ka, Bo - ža naš!

LTR 2464(660). Rod piešni – kupalskaja. Zapisau – S. Rak-Michajlouski.
Lietuvoje (rytų Aukštaitijoje) tai Sekminių, Joninių, Petrinių, rugiapjūtės dainų melodija.

19.

$\text{♩} = 40$

Oj. pad du - bom, du - bom, tam zia - ziu - la,

a pad dru - him du - bom, tam dru - ha - ja.

LTR 2464(686). Miesca zapisu – (pav. Dzisna). Špiavaū (hraū) – A. Pilipienko. Viek – 36 h. Data zapisu – 1909–1910. Rod piešni – viesnavaja. Zapisau – E. Romanov.

Rytų aukštaičių pavasario dainų melodija.

20.

Ах ты вяс - на, ты крас - на,
 ах ты вяс - на, ты крас - на.

1. – Ах ты вясна, ты красна, (2 разы)
2. А што ты нам прынясла? (2 р.)
3. – На травіцу расіцу, (2 р.)
4. На лясочак лісточак, (2 р.)
5. На збажынку ураджай. (2 р.)

LTR 7579. А. Туранкоў, М. Нікалаевіч. Сьпеўнік для школьнае маладзі. I-я частка. Беларускія народныя песні, № 1 (узраўтоўка нумэрацыя – А. Ж.). Вёска Падсадзьдзе, Ветрынскага раёну, 1928 г.

21.

А я свай - го му - жы - ка спад - ма - ну.
 а я свай - го му - жы - ка спад - ма - ну.

А я свайго мужыка спадману, (2 р.)
 А я скажу, што ў грыбы пайду. (2 р.)
 У пірочку загулялася, (2 р.)
 Дамоў ісьці пабаялася. (2 р.)
 Пятух пяець – я й дамоў нйду, (2 р.)
 Другі пяець – я й ня думаю. (2 р.)
 Зара ўзыйшла, я й дамоў пайшла. (2 р.)
 Палажочак распыхаецца, (2 р.)
 Ліхі мужык прачыхаецца. (2 р.)
 – Дзе ж ты, мілая, да гэтуль была? (2 р.)
 – А я, мілы, за табой спала, (2 р.)
 Ручкі ножкі на цябе клала. (2 р.)
 Што ж ты, мілы, адурачыўся, (2 р.)
 Ўсю ноч ка мне ня атвараचाўся. (2 р.)

LTR 7579. А. Туранкоў, М. Нікалаевіч. Сьпеўнік для школьнае маладзі. I-я частка. Беларускія народныя песні, № 15 (узгаўтожо нумерацыя – А. Ж.). Запісаў Янка Тарыкоў ў в. Ізабеліно Дзісьнен. пав., 1927 г.

22.

Хо - дзіць ту - ман па да - лі - і - і - не, хо - дзіць
 ту - ман па да - лі - і - не. шы - ро -
 кі ліст па ка - лі - не.

1. Ходзіць туман
Па даліне, (2 р.)
Шырокі ліст
На каліне. (2 р.)	3. Хоць не сваю,
А чужую: (2 р.)
– Хадзі, міла,
Пацалую. (2 р.)
2. Яшчэ шыршы
На дубочку, (2 р.)
Клікаў галуб
Галубочку. (2 р.)	4. – На што тое
Цалаваньне, (2 р.)
Сэрцу жалю
Задаваньне? (2 р.)

5. Сэрцу жалю,
А мне тугі: (2 р.)
Не возьмеш ты,
Возьме другі. (2 р.)	10. А зьдзівуе
Твая маці, (2 р.)
Што не дае
Міне браці. (2 р.)
6. За частымі
.....(2 р.)
Плача дзеўка
Слезунькамі. (2 р.)	11. Твая маці
Чараўніца, (2 р.)
Людзкіх дзяцей
Разлучніца. (2 р.)
7. – Не плач, дзеўка,
Не жаліся, (2 р.)
Яшчэ хлопец
Не жаніўся. (2 р.)	12. Разлучыла
Нас с табою, (2 р.)
Як рыбаньку
Із вадою. (2 р.)
8. А як будзе
Жаніцца, (2 р.)
То дасць
Піва напіціся. (2 р.)	13. Цяжка рыбе
З акуньцамі, (2 р.)
А мне младай
З малайцамі. (2 р.)
9. – Не зьдзівуе
Тваё піва, (2 р.)
Не зьдзівуеш
Міне віном, (2 р.)	14. Цяжка рыбе
Пад вадою, (2 р.)
А мне младай
За табою. (2 р.)

LTR 7579. Зборнік народных песняў Лідзкага павету. № 10 (užrašytojo numeracija – A. Ž.). Сабраў Земовіт Фэуэцій (neaiškiaiai užrašyta pavardė – A. Ž.) ў вёсцы Фэліксова, воласьць Скрыбаўцы, раён Жалудак, у гадах 1942–1943. Ад Зосі Карпей, 24 г. Песня любоўная, пяецца абі калі.

23.

Ой, пад га - ем, га - ем, га - ем зэ - ля - нень - кім.

там га - ра - ла дзяў - чы - нунь - ка во - лі - кам чар - нень - кім.

1. Ой, пад гаем, гаем,
Гаем зеляненькім,
Там гарала дзяўчынунька
Волікам чарненькім. | 2. Гарала, гарала
На тры баразёнкі.
Пасеяла руту-мяту
Ўсялякія зёлкі. |
|---|--|

LTR 7579. Зборнік народных песняў Лідзкага павету. № 72 (užrašytojo numeracija – A. Ž.). Сабраў Земовіт Фэуэцій (neaiškiaiai užrašyta pavardė – A. Ž.) ў вёсцы Фэліксова, воласьць Скрыбаўцы, раён Жалудак, у гадах 1942–1943. Ад Аўдолі Малец, г. 42. Пяюць на талаках пераважна.

24.

Pawolna

A u po - li viet - ryk by - lin - ku ka - lyš - šyc.
a brat da sia - stry - cy siem li - stoč - kaŭ pi - šyc.

1. A u poli vietryk bylinku kałyšyc,
A brat da siastrycy siem listočkaŭ pišyc. (2 r.)
2. Z wiečara napišyc, nočkaj pračytaic:
„Čamu maja sioctra ŭ haściach nia bywaiš? (2 r.)
3. Ci, maja siastryca, konika nia maješ,
Ci, maja siastryca, darožki nia znaješ“? (2 r.)
4. „Oj, bracie moj, bracie, ja j darožku znaju,
Ja j darožku znaju, ja j konika maju,
Ja za svaim horam u haściach nia byvaju.“
5. – Oj, pušci, mileńki, da brodu pa vodu.
– Nia pušču, miłaja, da brodu pa vodu. (2 r.)
6. Nia pušču, miłaja, da brodu pa vodu,
Bo ty ūsiu raskažaš našuju prykodu. (2 r.)
7. – Nia budu, mileńki, nia budu kazaci,
Tolki budzie wiedać adna rodna maci. (2 r.)
8. Kažu tabie, miły, mularoŭ naniaci,
Mularoŭ naniaci – matku zmalavaci. (2 r.)
9. Mulare malujuć, da ūsio nie takuju,
Da ūsio nie takuju, jak maja matula. (2 r.)
10. Mulare malujuć z čornymi bryvami,
Niet majej mamački z viernymi słavami. (2 r.)

LTR 7579. Bielaruskija narodnyja pieśni, Nr. 3 (užrašytojo numeracija – A. Ž.). Zapisaŭ Juljan Babok u w. Pilci, ŭ Žodzishnaje voľ., Wialejskaha paw. ad Maryli Pilc, 20 hadoŭ, dnia 7.I.1932 h.

25.

U po - li wiar - ba, pad wiar - boj wa - da,
tam cha - dzi - ła dziaŭ - čy - nač - ka pa wa - du ad - na.

1. U poli wiarba,
Pad wiarboj wada,
Tam chadziła dziaŭčynačka
Pa wadu adna.
2. Dziaŭčyna ad wady,
Kazak da wady.
– Pastoj, pastoj, dziaŭčynačka,
Daj kaniu wady.
3. – Nia budu stajać,
Nia budu čakać,
Zimna rasa, a ja bosa,
Nie mahu stajać.
4. – Dziaŭčyna maja,
Čarnabrowaja,
Skaży, skaży ščyru praŭdu,
Ci budziš maja.
5. – Jak ja maju być –
Nia ūmieju rabić,
Šyci, praści, krosny tkaci,
To nia mnie rabić.
6. – Jość u mianie bić,
Nawučyć rabić,
A bielaja biarozačka
Rana pabudzić.
7. – Jak ja maju być –
Zbiraješsia bić,
Badaj ty nie dačakaŭ
Maim mużam być.

LTR 7579. Bielaruskija narodnija pieśni, Nr. 6 (užrašytojo numeracija – A. Ž.). Zapiasaŭ Juljan Babok ad Albiny Babok (r. 1917) u w. Pilci, ū Žodzišnaje woł., dn. 28.IX.1932 h.

26.

Praciahta

A my pro - su sie - ja - li, sie - ja - li.
aj - cu ła - du sie - ja - li, sie - ja - li.

Dziaŭčaty: A my prosu siejali, siejali,
Ajcu ładu siejali, siejali.

Chłapcy: A my prosu wytapčym, wytapčym
 Dziaŭčaty: A čym ža wy wytapčycia, wytapčycia?
 Chłapcy: My nahonim stadu kaniej, kaniej.
 Dziaŭčaty: A my koni pałowim, pałowim.
 Chłapcy: A čym ža wy złowicia, złowicia?
 Dziaŭčaty: Šałkowin'kim powadam, powadam.
 Chłapcy: A my koni wykupim, wykupim.
 Dziaŭčaty: A čym-ža wy wykupicia, wykupicia?
 Chłapcy: A my dadziom sto rublej, sto rublej.
 Dziaŭčaty: My nia chočym sto rublej, sto rublej.
 Chłapcy: A my dadziom tysiaču, tysiaču.
 Dziaŭčaty: My nia chočym tysiačy, tysiačy.
 Chłapcy: A kaho ž wy chočycia, chočycia?
 Dziaŭčaty: A my chočam (*kažuć pa imionu chłapca*).
 Chłapcy: A naš (*kaho skažuć dziaŭčaty*) duračka, duračka.
 Dziaŭčaty: A my jaho wywučym, wywučym.
 Chłapcy: A čym-ža wy wywučycia, wywučycia?
 Dziaŭčaty: Šałkawoju plotačkaj, plotačkaj
 (*pirachodzić da dziaŭčat*).
 Chłapcy: Ű našym pałku adbyło, adbyło.
 Dziaŭčaty: Ű našym pałku prybyło, prybyło.
 Chłapcy: Ű našym pałku płačučy, płačučy.
 Dziaŭčaty: Ű našym pałku skačučy, skačučy.
 Chłapcy: Ű našym pałku ślozy ljuć, ślozy ljuć.
 Dziaŭčaty: Ű našym pałku miadok, miadočak pjuć.

Hulania

Chłapcy i dziaŭčaty paasobna zčepliwajuca za padpachi – parcijami asobna chłapcy i dziaŭčaty – stanowiuca chłapcy jak i dziaŭčaty naŭproć adny da druhich i piauć napieramien (chłapcy piauć – dziaŭčaty maŭčac, dziaŭčaty piauć – chłapcy maŭčac); jak adstupajuć dyk jašče kažuć „Ajcu ładu...” i astatni słowy katoryja ja padkreśliŭ.

Ja padaŭ tak što chłapiec pierachodzić da dziaŭčat, a chočučy kab dziaŭčyna pierajšlab da chłapcoŭ, dyk tady začynać treba piejać chłapcam; – bolejš jak dwa razy nia hulajuć, choć možna zachacia. Piauć wiasioła i dziarska – prytropliwajučy.

LTR 7579. Narodnyja pieśni, prypieŭki i zabawy. Zapisaŭ Aleks. Milewič ũ zaśc. Karčach Brasłaŭskaha paw. Hulnia p. n.: „Prosa”.

Ši žaidimā advento-Kalėdų metu žaisdavo ir rytų aukštaičiai vilniškiai bei dūkai.

Parengė Aušra Žičkienė
 Baltarusiškus tekstus tvarkė Nina Petkevič